

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-139-25

Druk nr 1611
Warszawa, 30 lipca 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o języku polskim.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Obrony Narodowej.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o języku polskim

Art. 1. W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1556 oraz z 2025 r. poz. 622) w art. 11 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

- „8) dokumentacji technicznej lub jej części dotyczącej sprzętu wojskowego, o którym mowa w art. 7 pkt 22 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. 620, 769 i 794), w tym wszelkich jego części, komponentów, podzespołów lub jego oprogramowania – sporządzonej w języku powszechnie używanym w handlu międzynarodowym, w przypadku gdy zamawiający udzielający zamówienia na tę dokumentację lub podmiot zamierzający ją nabyć tak postanowi;
- 9) czynności w procedurze wyboru projektów, o których mowa w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 (Dz. U. poz. 1079 oraz z 2024 r. poz. 1717), w sytuacjach uzasadnionych międzynarodowym charakterem projektu lub koniecznością oceny projektu przez zagranicznych ekspertów.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W ramach realizowanego procesu modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.), przez resort obrony narodowej pozyskiwany jest sprzęt wojskowy (SpW) w rozumieniu definicji zawartej w art. 7 pkt 22 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.), w tym wszelkie jego części, komponenty, podzespoły lub jego oprogramowanie, a wraz z nim – oraz w wyjątkowych przypadkach osobno – nabywana jest „dokumentacja techniczna”. Stanowi ona usystematyzowany zbiór dokumentów (planów, rysunków, obliczeń technicznych, kosztorysów, harmonogramów, opisów technicznych oraz technologicznych, itp.) umożliwiający, m.in. produkcję, certyfikację, nabycie, odbiór, ukompletowanie wykorzystanie SpW (eksploatowanie/użytkowanie), zgodnie z jego przeznaczeniem, jak też jego utrzymanie, zabezpieczenie materiałowo-techniczne, integrację z innymi systemami oraz jego dalszy rozwój. W jej skład mogą w związku z tym wchodzić w szczególności: dokumentacja konstrukcyjna (dokument zawierający informacje dotyczące konstrukcji SpW i oprogramowania), instrukcje użytkowania, dokumentacja techniczna urządzeń szkoleniowych, dokumentacja techniczna aparatury kontrolno-pomiarowej, dokumentacja integracji, instrukcje naprawy, instrukcje obsługi technicznego, katalog części zamiennych, książka urządzeń, opis oprogramowania, warunki techniczne, warunki utylizacji, itd.

Na potrzeby niniejszej regulacji jako SpW należy rozumieć wyposażenie specjalnie zaprojektowane lub zaadaptowane do potrzeb wojskowych i przeznaczone do użycia jako broń, amunicja lub materiały wojenne (art. 7 pkt 22 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych), jak również wszelkie jego części, komponenty, podzespoły lub jego oprogramowanie. W związku z tym dokumentacja techniczna powinna być ściśle związana ze zdefiniowanym w tejże ustawie SpW.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 2, w związku z art. 4 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1556, z późn. zm.) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w obrocie bez udziału konsumentów używa się języka polskiego, jeżeli obrót ten jest wykonywany między innymi przez konstytucyjne organy państwa, w tym instytucje i urzędy podległe tym organom, czy też instytucje powołane do realizacji określonych zadań publicznych. W związku z tym pozyskiwana dokumentacja techniczna, w celu wypełnienia obowiązków ustawowych, w przypadku jej sporządzenia w języku obcym musi być każdorazowo tłumaczona na język polski.

Należy przy tym zauważyć, że katalog wyjątków od obowiązku stosowania języka polskiego, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, nie obejmuje przedmiotowej sytuacji, tj. pozyskiwania SpW, dla którego dokumentacja jest opracowana w oryginale (jako wersja podstawowa i stanowiąca źródło certyfikacji) w języku angielskim lub innym języku powszechnie używanym w handlu międzynarodowym.

W konsekwencji obowiązek uzyskiwania dokumentów w języku polskim wynika pośrednio także z innych powszechnie obowiązujących przepisów, jak np. rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 stycznia 2025 r. w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego odnoszących się do niektórych urządzeń ciśnieniowych oraz rodzajów specjalistycznych urządzeń, przy których obsłudze wymagane jest posiadanie szczególnych kwalifikacji (Dz. U. poz. 135), jak również z przepisów wewnętrznych, takich jak m.in. decyzja Nr 155/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 listopada 2022 r. w sprawie zarządzania prawami własności intelektualnej powstałymi w wyniku realizacji projektów na rzecz resortu obrony narodowej oraz dokumentacją techniczną sprzętu wojskowego (Dz. Urz. Min. Obr. Nar. poz. 181).

W kontekście wprowadzanej regulacji należy zwrócić także uwagę, że zgodnie z treścią art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych zasadą jest, że postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, realizowane na podstawie tej ustawy, prowadzi się w języku polskim. Od 1 stycznia 2021 r. zmianie uległy jednak regulacje związane z prowadzeniem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przez umożliwienie, na podstawie art. 20 ust. 3 tej ustawy, aby zamawiający w uzasadnionych przypadkach dopuścił w dokumentach zamówienia lub w ogłoszeniu o zamówieniu (warunki dopuszczenia) możliwość złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, oferty wstępnej, oferty podlegającej negocjacjom, oferty, oświadczeń lub innych dokumentów w jednym z języków powszechnie używanych w handlu międzynarodowym lub języku kraju, w którym zamówienie jest udzielane. Jednocześnie w art. 7 pkt 18 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych zdefiniowane zostało pojęcie postępowania o udzielenie zamówienia, do którego odwołuje się art. 20 ust. 2 tej ustawy, jako postępowanie wszczynane przez przekazanie albo zamieszczenie ogłoszenia, przekazanie zaproszenia do negocjacji albo zaproszenia do składania ofert, prowadzone jako uporządkowany ciąg czynności, których podstawą są warunki zamówienia ustalone przez zamawiającego, prowadzące do wyboru najkorzystniejszej oferty lub wynegocjowania postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego, kończące się zawarciem umowy w sprawie zamówienia publicznego albo jego unieważnieniem, z tym że zawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego nie stanowi czynności w tym postępowaniu. Mając to na względzie, należy wskazać, że zgodnie z treścią ustawy z dnia 11

września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych kwestie dotyczące możliwości składania dokumentów w jednym z języków powszechnie używanych w handlu międzynarodowym lub języku kraju, w którym zamówienie jest udzielane, ograniczone zostały do samego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym zamówienia w dziedzinach obronności lub bezpieczeństwa, prowadzonego na podstawie tej ustawy. Zakres ten nie uwzględnia zatem postępowania związanego z nabywaniem sprzętu wojskowego prowadzonego na podstawie wyłączenia z ustawy prawo zamówień publicznych (np.: art. 12 i art. 13 ustawy prawo zamówień publicznych), innych postępowań związanych z nabywaniem sprzętu wojskowego, w ramach których następuje pozyskanie dokumentacji technicznej sprzętu wojskowego (np.: na podstawie ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 1218), jak też samego etapu realizacji umowy (realizacja umowy/umowy ramowej o udzielenie zamówienia publicznego, w tym zamówienia w dziedzinach obronności lub bezpieczeństwa, prowadzonego na podstawie ustawy lub z jej wyłączeniem, czy też realizacja umowy offsetowej), jak również dalszych etapów cyklu życia sprzętu wojskowego (np.: wykorzystywanie uprawnień gwarancyjnych, czy rękojmi).

W związku z tym, w ocenie projektodawcy, w świetle ww. ograniczonej regulacji ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych sprowadzającej się *stricte* do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego na jej podstawie, konieczne jest uregulowanie kwestii, o których mowa w art. 1 ustawy zmieniającej ustawę o języku polskim, w odniesieniu do dokumentacji technicznej sprzętu wojskowego w zakresie pozostałych postępowań, w tym postępowań o udzielenie zamówienia publicznego wyłączonych ze stosowania ustawy prawo zamówień publicznych oraz etapu realizacji umów/umów ramowych w sprawie zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w rozumieniu art. 7 pkt 36 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, a także do innych umów związanych z nabyciem sprzętu wojskowego i dalszych etapów cyklu życia sprzętu wojskowego.

Reasumując regulacja nie odnosi się tylko do wymagań w zakresie dokumentacji, składanej na etapie postępowania o udzielenie zamówienia realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, ale także do postępowań o udzielenie zamówienia, realizowanych na podstawie przepisów innych niż ustawa prawo zamówień publicznych oraz etapu realizacji umów i dalszych faz cyklu życia sprzętu wojskowego, niezależnie od podstawy prawnej realizowanych procedur. Z założenia zatem na etapie postępowania o udzielenie zamówienia w każdym z przypadków możliwe będzie żądanie dokumentów w języku obcym, jak i formułowanie, np.: w dokumentach zamówienia, w tym w opisie przedmiotu zamówienia, projekcie/wzorze umowy wymogów, co do dokumentacji

technicznej sprzętu wojskowego, w tym wersji językowej, czy zakresu tłumaczenia (całość lub część), które mają być przedmiotem przyszłego zobowiązania wykonawcy.

W związku z tym, wprowadzenie przedmiotowej zmiany będzie zgodne z obowiązującą regulacją w zakresie przeprowadzania postępowań o udzielenie zamówień publicznych na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych i jej swoistym dopełnieniem.

Przepis art. 1 oprócz pojęcia zamawiającego, zdefiniowanego w tej ustawie, wprowadza także kategorię podmiotu zamierzającego nabyć dokumentację techniczną. Regulacja ma bowiem uwzględnić cały łańcuch dostawców/poddostawców i usługodawców, jak również różnorodność procesów związanych ze sprzętem wojskowym, w tym uwzględnienie nabywania dokumentacji technicznej np.: na podstawie ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa. W związku z tym, nie tylko w przypadku nabycia w ramach zamówienia publicznego udzielanego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, ale także w przypadku tzw. postępowań offsetowych, realizowanych w związku z zamówieniami wyłączonymi na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 tej ustawy czy postępowań dotyczących pozyskania sprzętu wojskowego z wyłączeniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, możliwe będzie podejmowanie decyzji dotyczących pozyskania dokumentacji technicznej na etapie przygotowania postępowania, jak też nabycie dokumentacji technicznej dotyczącej sprzętu wojskowego sporządzonej, zgodnie z decyzją zamawiającego udzielającego zamówienia na tę dokumentację lub podmiotu zamierzającego ją nabyć, w jednym z możliwych języków wskazanych w dodawanym przepisie.

Regulacja ma dotyczyć wszystkich rodzajów sprzętu wojskowego, to jest sprzętu dostarczanego między innymi do sił lądowych, powietrznych czy też morskich. Pozwoli to na elastyczne zastosowanie normy, z uwzględnieniem okoliczności, że stosowana regulacja nie posiada charakteru bezwzględnego. Kwestie dopuszczalnego, innego niż język polski, języka dokumentacji oraz zakresu dokumentacji nie wymagającej tłumaczenia na język polski muszą każdorazowo podlegać ocenie zamawiającego/podmiotu planującego nabyć dokumentację techniczną w odniesieniu do realizacji umowy (w tym udziału podmiotów nadzorujących lub opiniujących wykonanie umów, w tym umów offsetowych) i całego cyklu życia sprzętu wojskowego. W związku z tym podmiot zamawiający lub podmiot planujący nabyć dokumentację techniczną, określając wymagania dla wykonawców (realizatorów umów), będzie musiał określić to np.: w dokumentacji postępowania o udzielenie zamówienia czy zawieranej umowie, uwzględniając przy tym całokształt okoliczności towarzyszących, tj. stopień przygotowania personelu do właściwego wykonywania zadań, w tym użytkowania dokumentacji

technicznej, w tym eksploatacyjnej i naprawczej w obcojęzycznej wersji językowej. Regulacja poprzez użycie wyrażenia „*dokumentacji technicznej lub jej części*” ma umożliwiać także, aby zamawiający lub podmiot zamierzający nabyć dokumentację techniczną, z uwzględnieniem konkretnego stanu faktycznego, mógł podjąć decyzje co do niezbędnego zakresu tłumaczenia (np.: możliwość tłumaczenia jedynie części dokumentacji).

W kontekście proponowanej zmiany należy wskazać, że w szczególności dla sprzętu lotniczego (wojskowe statki powietrzne), dostarczanego przez wykonawców lub podwykonawców zamówień publicznych, podstawowym (powszechnie używanym) językiem dla sporządzanej przez nich dokumentacji technicznej jest język angielski, jako język międzynarodowy używany w lotnictwie. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że np.: obecnie użytkowane w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (SZ RP) samoloty M-346, mimo istnienia wersji polskojęzycznej, eksploatowane są przez personel latający i służbę inżynierijsko-lotniczą w pierwszej kolejności w oparciu o dokumentację techniczną sporządzoną w języku angielskim. Taka praktyka stosowana jest obecnie nie tylko dla samolotu M-346, ale również do innych platform powietrznych wykorzystywanych przez SZ RP (samoloty: F-16, G-550, B-737-800, C-130, C-295M). Ponadto należy wskazać, że dokumentacja techniczna opracowana przez zagranicznego producenta sprzętu lotniczego w języku angielskim podlega certyfikacji przez właściwe organy władzy lotniczej kraju producenta. Jednocześnie jakość i zawartość merytoryczna dokumentacji jest nadzorowana przez tego producenta, który jest odpowiedzialny za to przez cały okres eksploatacji statku powietrznego.

Przykładowo korzystanie z dokumentacji technicznej sprzętu lotniczego w języku angielskim wymaga przygotowania personelu eksploatującego w zakresie znajomości języka na poziomie wykluczającym niewłaściwą interpretację zapisów dokumentacji technicznej, w celu wyeliminowania ryzyk wynikających z ewentualnych błędów w eksploatacji, uszkodzenia SpW lub zagrożenia dla życia lub zdrowia. W związku z tym w resorcie obrony narodowej w odpowiednich dokumentach kompetencyjnych – Kartach Opisu Stanowiska Służbowego (art. 119 ustawy o obronie Ojczyzny) formułujących wymagania dla personelu eksploatującego dany SpW znajdują się wymagania w zakresie odpowiedniego poziomu znajomości języka obcego (potwierdzanego stosownym certyfikatem) oraz szkoleń w tym zakresie, a żołnierze i pracownicy resortu obrony narodowej w konsekwencji są przygotowani do realizacji zadań z bezpośrednim wykorzystaniem dokumentacji w języku obcym. W tym kontekście należy wskazać także, że jednym z kryteriów promocji na oficera jest obowiązek posiadania znajomości języka angielskiego według STANAG 6001 (poziomy biegłości językowej) na poziomie: słuchanie – 3, mówienie – 2, czytanie – 3, pisanie – 2 (podoficerowie odpowiednio: 2, 1, 2, 1). Szczegółowo kwestię kształcenia językowego w ramach resortu obrony narodowej reguluje

decyzja Nr 73/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 26 maja 2020 r. w sprawie kształcenia i egzaminowania ze znajomości języków obcych w resorcie obrony narodowej (Dz. Urz. Min. Obr. Nar. poz. 89 oraz z 2021 r. poz. 257). Zgodnie ze wskazaną regulacją nauką i doskonaleniem znajomości języków obcych w resorcie obrony narodowej objęci są żołnierze zawodowi, kandydaci na żołnierzy zawodowych, członkowie korpusu służby cywilnej i osoby niebędące członkami korpusu służby cywilnej zatrudnione na podstawie umowy o pracę lub na innej podstawie. Jednocześnie w procesie kształcenia językowego jednym z priorytetów w zakresie kształcenia językowego jest możliwość spełnienia wymogów określonych na danym stanowisku służbowym. Kształcenie językowe żołnierzy zawodowych i pracowników resortu obrony narodowej odbywa się w ramach programowego nauczania kandydatów na żołnierzy zawodowych w jednostkach szkolnictwa wojskowego (uczelnie wojskowe, centra i ośrodki szkolenia oraz szkoły podoficerskie), w ramach semestralnych kursów językowych, czy też programowym doskonaleniu znajomości terminologii wojskowej w ramach systemu doskonalenia zawodowego żołnierzy zawodowych na specjalistycznych kursach (studiach). W związku z tym należy wskazać, że w resorcie obrony narodowej kształcenie językowe ma charakter systemowego przygotowania do wykonywania zadań na danym stanowisku oraz nie jest konieczne ponoszenie z tego tytułu dodatkowych kosztów.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że wykonawcy (zagraniczni producenci) przyjmujący w ramach postanowień umów dostawy obowiązek tłumaczenia dokumentacji technicznej na język polski podnoszą, że nie będzie ona certyfikowana przez właściwą władzę lotniczą, a producent nie chce brać odpowiedzialności za błędy wynikające z jej stosowania (błędy tłumaczenia). Powyższe wpływa na kwestię rozpatrywania ewentualnych roszczeń gwarancyjnych w kontekście elementu przyczynienia się użytkownika do powstania konkretnej usterki lub wady produktu. W związku z brakiem w Polsce odpowiedniej krajowej władzy lotniczej dla lotnictwa państwowego nie jest również możliwa certyfikacja tłumaczonej dokumentacji technicznej. Należy również zwrócić uwagę, że jej tłumaczenie na język polski wydłuża czas dostawy SpW (o czas niezbędny na przygotowanie tych tłumaczeń) oraz wprowadzania do niej zmian w ramach eksploatacji oraz zwiększa koszty realizacji całej umowy oraz późniejszej eksploatacji. Mając ponadto na uwadze bezpieczeństwo wykonywania zadań, w szczególności realizowanych przez Siły Powietrzne, należy podkreślić, że dokumentacja techniczna SpW podlega ciągłej ewolucji i modyfikacji. Wszelkie jej aktualizacje, w tym m.in. listy serwisowe, biuletyny techniczne i dyrektywy, wprowadzane są w języku angielskim w trybie ciągłym. Tłumaczenie aktualizacji na język polski może powodować opóźnienia w ich implementacji w jednostkach eksploatujących SpW, co w świetle wymogu korzystania z dokumentacji w języku polskim może mieć wpływ na zaistnienie błędów w eksploatacji,

skutkujących uszkodzeniem SpW lub zagrożeniem życia lub zdrowia personelu. Podobne potrzeby, ale i ograniczenia, mogą dotyczyć także innych kategorii sprzętowych niż sprzęt stricte lotniczy. Mogą je stanowić elementy związane ze sprzętem lotniczym, jak choćby sprzęt obsługi naziemnej, sprzęt szkoleniowy (symulatory, trenażery), czy też dedykowane wyposażenie.

Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania, w przypadku przykładowego przygotowania (przeszkolenie kadry i pracowników) konkretnych jednostek Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej do eksploatacji jakiegokolwiek SpW według dokumentacji w języku powszechnie używanym w handlu międzynarodowym, w tym w szczególności w języku angielskim, projekt przewiduje możliwość odstąpienia od obowiązku tłumaczenia dokumentacji technicznej na język polski. Przedmiotowe rozwiązanie może być w szczególności korzystne w przypadku wspólnej realizacji zadań w ramach działań sojuszniczych, gdzie konieczne jest wykorzystanie SpW.

Z uwagi zatem na:

- 1) zagrożenia dla prawidłowej eksploatacji SpW oraz życia i zdrowia personelu, wynikające z jakości dokonywanych tłumaczeń, ryzyko braku certyfikacji oraz opóźnień we wprowadzaniu aktualizacji dokumentacji technicznej eksploatowanego SpW,
- 2) ogólną praktykę (powszechność) stosowania dokumentacji technicznej w języku angielskim, w szczególności dla SpW w dziedzinie lotniczej,
- 3) aspekty ekonomiczne (koszty tłumaczenia dokumentacji technicznej i jej późniejszych aktualizacji, koszty przeprowadzenia zamówienia),
- 4) fakt przygotowywania językowego na bazie systemowego kształcenia kandydatów na żołnierzy zawodowych, żołnierzy zawodowych i pracowników resortu obrony narodowej – zasadnym jest dopuszczenie możliwości pozyskiwania, w konkretnych przypadkach, tylko i wyłącznie dokumentacji technicznej w języku angielskim lub innym języku powszechnie używanym w handlu międzynarodowym, bez konieczności jej tłumaczenia na język polski, chyba że zamawiający udzielający zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa postanowi inaczej. W związku z tym każdorazowo decyzja o odstąpieniu od generalnej zasady stosowania języka polskiego będzie należała do zamawiającego. Należy przy tym wskazać, że celowym zabiegiem legislacyjnym jest uzależnienie kwestii tłumaczenia od decyzji zamawiającego, który indywidulanie, to jest w odniesieniu do każdego z zamówień, powinien przed przekazaniem dokumentów zamówienia, zawierających wymagania co do wersji językowej dokumentacji technicznej, przeanalizować skutki podejmowanej decyzji. Powyższe dotyczyć musi między innymi stopnia przygotowania językowego personelu do użytkowania na bazie dokumentacji technicznej w konkretnym języku obcym, w kontekście ewentualnej potrzeby jej tłumaczenia (racjonalność dokonania tłumaczenia, terminy osiągnięcia gotowości).

Projektowana ustawa zakłada również dodanie w art. 11 po punkcie 8 punktu 9 dotyczącego wyłączenia od obowiązku stosowania języka polskiego „czynności w procedurze wyboru projektów, o których mowa w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 (Dz. U. poz. 1079 oraz z 2024 r. poz. 1717) w sytuacjach uzasadnionych międzynarodowym charakterem projektu lub koniecznością oceny projektu przez zagranicznych ekspertów.”.

Zmiana ta podyktowana jest koniecznością bezpośredniego wskazania w ustawie, że instytucja może dopuścić stosowanie przy aplikowaniu i ocenie wniosków języka innego niż język polski. Samo wprowadzenie możliwości stosowania języka obcego tylko do regulaminu konkursu, bez odpowiedniego umocowania ustawowego, nie będzie możliwe. Potwierdza to orzecznictwo sądów, które negatywnie oceniły taką praktykę w niektórych konkursach PO IR prowadzonych przez NCBR, wskazując właśnie na brak odpowiedniego umocowania w ustawie, stwarzającego wyjątek od ogólnej zasady dot. stosowania języka polskiego, określonej w ustawie o języku polskim.

Dodanie zatem w ustawie bezpośredniego wskazania dotyczącego możliwości stosowania języka innego niż język polski jest krytycznym warunkiem sine qua non dla takiej praktyki. Bez umocowania ustawowego nie będzie możliwe organizowanie konkursów wykorzystujących języki inne niż polski. Jednocześnie umożliwienie takiej praktyki jest konieczne dla wszystkich instrumentów z komponentem międzynarodowym. Dotyczy to na przykład partnerstw międzynarodowych, konsorcjów międzynarodowych, pozyskiwania zagranicznych naukowców tworzących swoje zespoły badawcze w Polsce, zagranicznych inwestorów czy współpracy z zagranicznymi podmiotami. W przypadku pozostawienia wymogu aplikowania i komunikowania w języku polskim, wszystkie tego typu podmioty będą miały utrudnione możliwości uczestnictwa w jakiegokolwiek roli w ramach programów operacyjnych w perspektywie 2021–2027. Dotyczy to także ekspertów oceniających, których pozyskanie z zagranicy może być konieczne w przypadku, gdy nie jest możliwe pozyskanie eksperta krajowego z uwagi na konflikt interesów, niszową branżę lub poziom doskonałości naukowej ocenianego projektu.

Jednocześnie należy podkreślić, iż z uwagi na ograniczoną pulę ekspertów w Polsce dopuszczenie obcego języka w ocenie wniosków o dofinansowanie przy naborze usprawni proces ich oceny, jak również spowoduje redukcję kosztów związanych z zapewnieniem tłumaczenia w procesie oceny wniosków przed przekazaniem projektu do oceny eksperta zagranicznego. Należy podkreślić, iż wsparcie finansowe w ramach instrumentów z komponentem międzynarodowym skierowane jest m.in. do organizacji badawczych i ma na celu m.in. dofinansowanie innowacyjnych badań naukowych o dużym potencjale wdrożeniowym czy też dofinansowanie

utworzenia w Polsce wyspecjalizowanych, wiodących w skali światowej zespołów i organizacji badawczych, w których możliwe będzie osiągnięcie doskonałości naukowej i międzynarodowej konkurencyjności badań. Projekty opisywane we wnioskach muszą być oryginalne, indywidualne i opisywać planowane prace badawcze, które będą prowadzone w ramach projektu, a także określać sposób rozwiązania postawionego w projekcie problemu badawczego. Tym samym wnioski o dofinansowanie wymagają od wnioskodawcy w zakresie wypełniania części wniosku dotyczącej opisu projektu, posiadania szerokiej i specjalistycznej wiedzy naukowej i doświadczenia badawczego, bowiem tylko wówczas możliwe będzie odpowiednie opisanie projektu i przedstawienie zagadnienia badawczego, które ma być tego przedmiotem. W celu wyboru do dofinansowania projektów prowadzących badania naukowe na najwyższym światowym poziomie instytucje zaangażowane w proces realizacji programów z wykorzystaniem funduszy europejskich korzystają przy ocenie wniosków z zaangażowania uznanych autorytetów naukowych zarówno z Polski, jak i z zagranicy. Korzystając z ekspertów z zagranicy, właściwa instytucja ogłaszająca nabór jest w stanie właściwie ocenić projekty w zakresie kryterium oryginalności, które ma na celu wybór projektów oryginalnych na skalę światową, a nie jedynie lokalną. Jako że język angielski jest dominującym językiem nie tylko przy prowadzeniu konkurencyjnych badań naukowych, ale też we wszelkiego rodzaju publikacjach naukowych, eksperci zarówno z polski, jak i z zagranicy, są w stanie weryfikować wnioski na podstawie opisów projektów sporządzonych w języku angielskim. Wypełnienie wniosku w języku angielskim pozwoli ponadto na uniknięcie potrzeby tłumaczenia opisu projektu na język angielski w celu przekazania go do oceny przez eksperta z zagranicy, a to pozwoli uniknąć ryzyka błędów czy omyłek podczas translacji, które niestety zawsze mogą mieć miejsce, a które mogą istotnie wpłynąć na proces oceny projektu.

Należy podkreślić, że przy obecnych rozwiązaniach mamy do czynienia z izolacją Polski od korzystania z wiedzy naukowej na światowym poziomie, zaś uwzględnienie proponowanych zmian przyczyni się do wyboru projektów oryginalnych na skalę światową.

Projektowana ustawa nie zawiera regulacji przejściowych dotyczących ewentualnych czynności i procedur będących „w toku” – w szczególności w związku z zamieszczeniem w projekcie także regulacji dotyczących wyboru projektów finansowanych środkami europejskimi. W takich sytuacjach zastosowana zostanie zasada prawa nowego, tzn. z dniem wejścia w życie ustawy instytucje będą miały możliwość skorzystania z jej regulacji, czyli możliwość przeprowadzenia takiej czynności „w toku” w języku angielskim, jeśli instytucja uzna, że przyspieszy to trwającą procedurę wyboru projektu.

Mając na uwadze dynamikę procesu modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a przez to ograniczenie ryzyka wydłużania zamówień oraz bieżące kształcenie

personelu w zakresie językowym, proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wejście w życie tych przepisów w takim terminie ma służyć możliwości odstąpienia od żądania zbędnych tłumaczeń w stosunku do jak największej ilości postępowań i nie stoi w sprzeczności z zasadami demokratycznego państwa prawnego.

Projekt nie wpływa na rodzinę, osoby starsze i osoby niepełnosprawne. Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).

Stosownie do postanowień § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W tym trybie uwag nie zgłoszono.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt nie podlega ocenie przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, lecz w trybie § 42 ust. 1 Regulaminu. Koordynator w wyznaczonym terminie nie zajął stanowiska.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o języku polskim Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Obrony Narodowej Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej – współpracujące Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Obrony Narodowej – Pan Władysław KOSINIAK-KAMYSZ Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu gen. bryg. Romuald Maksymiuk – Ministerstwo Obrony Narodowej – zastępca Szefa Agencji Uzbrojenia, ul. Królewska 1/7, 00-909 Warszawa, tel. 261-873-353, rmaksymiuk@mon.gov.pl Sylwia Chądzynska – Ministerstwo Obrony Narodowej – główny specjalista w Agencji Uzbrojenia, ul. Królewska 1/7, 00-909 Warszawa, tel. 261-873-366, kom.: 691-600-515, s.chadzynska@ron.mil.pl	Data sporządzenia 11.07.2025 r. Źródło Inne – rekomendacja Ministerstwa Obrony Narodowej wynikająca z potrzeby usprawnienia procedur modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD56
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obecnie, zgodnie z ustawą z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1556, z późn. zm.), w przypadku pozyskiwania sprzętu wojskowego (SpW) wraz z dokumentacją techniczną sporządzoną lub odrębnie samej dokumentacji do SpW w języku obcym istnieje konieczność jej tłumaczenia na język polski. Przewidziana w art. 11 tej ustawy lista wyjątków, jak i pozostała treść ustawy, nie przewiduje możliwości odstąpienia od stosowania języka polskiego w tym zakresie. Wprowadzana zmiana ma ograniczyć konieczność każdorazowego tłumaczenia, głównie z języka angielskiego, dokumentacji technicznej dotyczącej SpW.

Projektowana ustawa przewiduje również dodanie do listy wyłączeń od obowiązku stosowania języka polskiego, czynności w procedurze wyboru projektów, o których mowa w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 (Dz. U. poz. 1079, z późn. zm.) w sytuacjach uzasadnionych międzynarodowym charakterem projektu lub koniecznością oceny projektu przez zagranicznych ekspertów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się wprowadzenie do sformułowanej w art. 11 ustawy o języku polskim listy wyjątków od obowiązku stosowania języka polskiego w odniesieniu do:

1) dokumentacji technicznej SpW sporządzanej w języku obcym.

W efekcie wprowadzenia przedmiotowej zmiany oczekuje się:

- ograniczenia zagrożeń dla prawidłowej eksploatacji SpW oraz życia i zdrowia personelu poprzez możliwość korzystania z oryginalnej wersji językowej dokumentacji technicznej SpW,
- ograniczenia ryzyka w zakresie możliwości odmowy certyfikacji SpW w oparciu o tłumaczoną dokumentację techniczną,
- wyeliminowania ryzyka opóźnień we wprowadzaniu aktualizacji dokumentacji technicznej, wynikającej z potrzeby jej tłumaczenia,
- zmniejszenia kosztów dostaw i eksploatacji SpW poprzez wyeliminowanie kosztów tłumaczeń dokumentacji technicznej (ograniczenie ryzyka nieracjonalnego wydatkowania środków publicznych),
- ograniczenia obowiązków wykonawców w ramach realizacji zamówień,
- ograniczenia czynności administracyjnych związanych z przygotowywaniem zamówień publicznych w zakresie tłumaczeń.

Jednocześnie wprowadzany wyjątek nie będzie miał charakteru generalnego i ograniczać się będzie do sytuacji indywidualnych i uzasadnionych, czyli takich, gdy np.: praktyką danej branży jest posługiwanie się językiem obcym (np. język angielski w przypadku lotnictwa) lub gdy nieracjonalne byłoby wydatkowanie środków publicznych ze względu na korzystanie tylko z wersji dokumentacji technicznej sporządzonej w języku obcym;

2) czynności w procedurze wyboru projektów, o których mowa w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 w sytuacjach uzasadnionych międzynarodowym charakterem projektu lub koniecznością oceny projektu przez zagranicznych ekspertów.

W efekcie rozwiązanie to umożliwi organizowanie konkursów wykorzystujących języki inne niż polski. Jednocześnie umożliwienie takiej praktyki jest konieczne dla wszystkich instrumentów z komponentem międzynarodowym. Dotyczy to np. partnerstw międzynarodowych, konsorcjów międzynarodowych, pozyskiwania zagranicznych naukowców tworzących swoje zespoły badawcze w Polsce, zagranicznych inwestorów czy współpracy z zagranicznymi podmiotami. W przypadku pozostawienia wymogu aplikowania i komunikowania w języku polskim, wszystkie tego typu podmioty będą miały utrudnione możliwości uczestnictwa w jakiegokolwiek roli w ramach programów operacyjnych w perspektywie 2021–2027. Dotyczy to także ekspertów oceniających, których pozyskanie z zagranicy może być konieczne w przypadku, gdy nie jest możliwe pozyskanie eksperta krajowego z uwagi na konflikt interesów, niszową branżę lub poziom doskonałości naukowej ocenianego projektu.

Jako że język angielski jest dominującym językiem nie tylko przy prowadzeniu konkurencyjnych badań naukowych, ale też we wszelkiego rodzaju publikacjach naukowych, eksperci zarówno z Polski, jak i z zagranicy, są w stanie weryfikować wnioski na podstawie opisów projektów sporządzonych w języku angielskim. Wypełnienie wniosku w języku angielskim pozwoli ponadto na uniknięcie potrzeby tłumaczenia opisu projektu na język angielski w celu przekazania go do oceny przez eksperta z zagranicy, a to pozwoli uniknąć ryzyka błędów czy omyłek podczas translacji, które niestety zawsze mogą mieć miejsce, a które mogą istotnie wpłynąć na proces oceny projektu.

Należy podkreślić, że przy obecnych rozwiązaniach mamy do czynienia z izolacją Polski od korzystania z wiedzy naukowej na światowym poziomie, zaś uwzględnienie proponowanych zmian przyczyni się do wyboru projektów oryginalnych na skalę światową.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wykonawcy i podwykonawcy zamówień publicznych prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych lub wyłączeń – osoby fizyczne i prawne wykonujące usługi w zakresie tłumaczeń.	Nie mniejsze niż 20 wykonawców	Ilość postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, gdzie wykonawcą lub podwykonawcą/poddostawcą był podmiot zagraniczny w 2023 r. (dostawy produktów zagranicznych).	Zmniejszenie ilości zlecanych usług w zakresie tłumaczeń. Zmniejszenie liczby obowiązków związanych z realizacją zawartych umów w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa.
Jednostki sektora finansów publicznych – zamawiający, w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.	Co najmniej 14 jednostek zamawiających (dysponenci środków publicznych) w tym w szczególności: Agencja Uzbrojenia, Inspektorat Wsparcia Sił Zbrojnych, Rejonowe Bazy Logistyczne w Warszawie, Krakowie, Wrocławiu, Wałczu, Bazy Lotnictwa, Komendy Portu Wojennego.	Struktura organizacyjna resortu obrony narodowej, w tym w szczególności: zarządzenie Nr 28/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 31 października 2013 r. w sprawie nadania statutu Inspektoratowi Wsparcia Sił Zbrojnych oraz jednostkom podległym Szefowi Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych (Dz. Urz. Min. Obr. Nar. poz. 291, z późn. zm.) oraz zarządzenie Nr 74/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 1 grudnia 2021 r. w sprawie Agencji Uzbrojenia (Dz. Urz. Min. Obr. Nar. poz. 252).	Zmniejszenie ilości i zakresu prowadzonych procedur o udzielanie zamówienia publicznego oraz obowiązków aktualizacyjnych w zakresie dokumentacji technicznej.

Instytucje zarządzające, instytucje pośredniczące i instytucje wdrażające oraz wnioskodawcy projektów unijnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027.	34 instytucje	funduszeuropejskie.gov.pl	Zmniejszenie liczby zlecanych usług w zakresie tłumaczeń.
---	---------------	---------------------------	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Mając na uwadze charakter regulacji i fakt, że dotyczy ona wyłącznie sprzętu wojskowego, projekt nie został skierowany do konsultacji publicznych.

Projekt zgodnie z art. 469 pkt 5 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.) został skierowany do zaopiniowania przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.

Uwagi Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do projektu zostały uwzględnione.

Ponadto, stosownie do postanowień § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie tym uwag nie zgłoszono.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2024 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Prognozowane są oszczędności budżetu państwa w stosunku do obecnych wydatków.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie jest możliwe dokładne określenie ograniczanych wydatków przewidzianych na dokonywanie tłumaczeń dokumentacji technicznej, ze względu na nieznany przedmiot zamówienia (producent krajowy, zagraniczny) i krąg wykonawców/podwykonawców zamówień publicznych w zakresie dostaw SpW (wyłaniania są w procedurach udzielania zamówień publicznych) lub innych zobowiązań np.: umów offsetowych. Ze względu na różnice w zakresie przedmiotu zamówienia nie jest również możliwe precyzyjne określenie ilości tłumaczonych arkuszy. Szacuje się jednak, że wartość oszczędności może sięgnąć około 6 mln złotych w skali roku (przy założeniu jednego postępowania o udzielenie zamówienia, dla którego będzie istniała konieczność tłumaczenia). Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a w związku z § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2025 r. poz. 312) – kwota za tłumaczenie jednej strony tekstu specjalistycznego wynosi: 44,07 zł (tłumaczenia angielsko – polskie) zwiększone

	o 25 % z 44,07 zł dla tłumaczeń specjalistycznych, co daje kwotę ok. 55,09 zł za stronę tłumaczenia specjalistycznego. Przyjmując średnią liczbę stron (ok. 80.000 stron w przypadku każdego z zasadniczych postępowań w tym np.: samoloty F-35, śmigłowce specjalistyczne dla Marynarki Wojennej oraz Sił Specjalnych) pomnożoną o liczbę postępowań dotyczących lotniczego SpW, w ramach których dostarczana jest angielskojęzyczna dokumentacja techniczna (co najmniej 3 w skali roku) oraz podstawową stawkę tłumaczenia przysięgłego (55,09 zł), oszczędności z tego tytułu mogą wynieść ok. 13.221.600,00 zł. Zgodnie jednak z danymi z analizy rynku (wykonawcy zamówień nie przedstawiają tłumaczeń przysięgłych i nie obowiązują ich przyjęte stawki) – szacunkowa wartość tłumaczenia jednej strony pisma technicznego wynosi od ok. 40–90 zł za stronę tłumaczenia. W związku z tym w przypadku dokumentacji technicznej zawierającej ok. 90.000 stron (dane historyczne: postępowanie na dostawę samolotów Advanced Jet Trainer), przyjmując kwotę za tłumaczenie strony w wysokości 60 zł – ogólna kwota za usługę tłumaczenia wynosi ok. 5.400.000 zł. W przypadku planowanych zamówień na dostawę sprzętu lotniczego oszczędności z tytułu braku konieczności tłumaczenia, przyjmując wartości rynkowe, czyli koszt tłumaczenia strony jako 60 zł i średnią ilość tłumaczonych stron w wysokości 80.000 oraz liczbę kluczowych zamówień (ok. 3 ww. postępowań), oszczędności w skali wymienionych zamówień mogą wynieść nawet około 14.400.000 zł. Wyłączenie od obowiązku stosowania języka polskiego czynności w procedurze wyboru projektów, o których mowa w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 w sytuacjach uzasadnionych międzynarodowym charakterem projektu lub koniecznością oceny projektu przez zagranicznych ekspertów wiąże się z możliwością ograniczenia wydatków przewidzianych na tłumaczenia. Z uwagi na ograniczoną pulę ekspertów w Polsce dopuszczenie obcego języka w ocenie wniosków o dofinansowanie przy naborze usprawni proces ich oceny, jak również spowoduje redukcję kosztów związanych z zapewnieniem tłumaczenia w procesie oceny wniosków przed przekazaniem projektu do oceny eksperta zagranicznego. Nie jest możliwe dokładne określenie ograniczanych wydatków przewidzianych na dokonywanie tłumaczeń wniosków o dofinansowanie projektów ze względu na innowacyjny i zróżnicowany charakter projektów. Opisy tych projektów mogą znacząco się różnić stopniem szczegółowości i skomplikowania treści. Oszczędności nie będą jednak bezpośrednio dotyczyły sektora finansów publicznych, gdyż obecnie koszty tłumaczeń ponoszą głównie wnioskodawcy, obowiązani do przestrzegania ustawy o języku polskim i składania wniosków w języku polskim. Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a w związku z § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności tłumacza przysięgłego – kwota za tłumaczenie jednej strony tekstu specjalistycznego wynosi: 44,07 zł (tłumaczenia angielsko – polskie) zwiększone o 25 % z 44,07 zł dla tłumaczeń specjalistycznych, co daje kwotę ok. 55,09 zł za stronę tłumaczenia specjalistycznego. Instytucja Zarządzająca (MFiPR) obecnie za stronę tłumaczenia przysięgłego płaci kwotę 55,35 zł brutto.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2024 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	ok. 5 mln zł	ok. 5 mln	ok. 5 mln zł	ok. 5 mln	ok. 5 mln zł	ok. 30 mln zł	ok. 60 mln zł

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
	(dodaj/usuń)	-						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	-						
	(dodaj/usuń)	-						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Ograniczenie zapotrzebowania na usługi tłumaczenia angielsko-polskiego dokumentacji technicznej SpW o co najmniej 5 mln zł (przyjmując udzielanie w roku co najmniej 1 istotnego – z punktu widzenia rozpiętości dokumentacji technicznej SpW – zamówienia). Wartość ta może zostać proporcjonalnie dostosowana do ilości stron tłumaczonej angielskojęzycznej dokumentacji technicznej i przyjętej stawki tłumaczenia 60 zł/strona lub aktualnej kwoty wskazanej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności tłumacza przysięgłego (55,09 zł/strona). Pozostałe przyjęte założenia – średnio 80.000 stron dokumentacji technicznej SpW w postępowaniu. Regulacja wpłynie na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców przez zmniejszenie wpływów wynikających ze zmniejszenia zapotrzebowania na tłumaczenia dokumentacji technicznej lub jej części dotyczącej sprzętu wojskowego. Regulacja może wpłynąć na wzrost konkurencji w ramach zamówień publicznych, ze względu na brak trudnych do spełnienia wymagań w zakresie zachowania aktualności dokumentacji technicznej, przy jednoczesnej konieczności jej tłumaczenia na język polski, w okresie eksploatacji SpW. Zasadniczo jednak dokumentacja techniczna SpW sporządzana jest w języku angielskim, w związku z tym wymagania takie nie powinno znacząco wpływać na konkurencję pomiędzy wykonawcami w zamówieniu. Przedmiotowa regulacja nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera przepisów dotyczących zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.) ani analizy zgodności projektu z tą ustawą w powyższym zakresie. Ograniczenie zapotrzebowania na tłumaczenia wniosków o dofinansowanie projektu wygeneruje oszczędności dla wnioskodawców i przyspieszy procedurę wyboru projektów unijnych do dofinansowania. Regulacja ułatwi finansowanie projektów unikalnych na skalę światową.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE		☐ tak ☐ nie						

(szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: wprowadzana regulacja ograniczy liczbę dokumentów wymaganych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub np.: postępowania offsetowego oraz ograniczy potrzebę udzielenia zamówień (procedur) w zakresie usług tłumaczenia dokumentów, a przez to powinna skrócić czas przeprowadzenia i realizacji postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również czas związany z przygotowaniem oferty przez wykonawców (dostawców SpW). Wprowadzona regulacja przyspieszy procedurę wyboru projektów unijnych do dofinansowania, ograniczając liczbę dokumentów wymaganych w ramach konkursów oraz ułatwiając współpracę z zagranicznymi ekspertami.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Zaproponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☒ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Ograniczenie liczby tłumaczonych dokumentów. Przyspieszenie procedury wyboru projektów unijnych do dofinansowania.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z dniem wejścia aktu w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH
do projektu ustawy o zmianie ustawy o języku polskim
(nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD56)

I. KONSULTACJE PUBLICZNE

Zgodnie z § 51 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408) oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.), z chwilą skierowania projektu ustawy do uzgodnień międzyresortowych oraz opiniowania, projekt ustawy został zamieszczony w internetowym serwisie Rządowy Proces Legislacyjny Rządowego Centrum Legislacji. W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Odstąpiono od przeprowadzenia konsultacji publicznych ze względu na charakter projektowanych zmian dotyczących wyłącznie sprzętu wojskowego oraz brak oddziaływania społecznego – w związku z czym nie zgłoszono uwag do projektu ustawy w tym trybie.

II. OPINIOWANIE

Projekt ustawy był przedmiotem II tur opiniowania:

- 1) I tura opiniowania z terminem 21 dni na przedstawienie stanowiska. Projekt był przedmiotem opiniowania z następującymi podmiotami: Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Szef Agencji Wywiadu, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego oraz Przewodniczący Rady Legislacyjnej;
- 2) II tura opiniowania z terminem 21 dni na przedstawienie stanowiska. Projekt był przedmiotem opiniowania z następującymi podmiotami: Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Szef Agencji Wywiadu, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Prezes Urzędu Zamówień Publicznych oraz Przewodniczący Rady Legislacyjnej.

W dniu 28 kwietnia 2025 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa dotycząca projektowanej ustawy, podczas której przedstawiciel Urzędu Zamówień Publicznych podtrzymał swoje uwagi zgłoszone w ramach II tury opiniowania.

Uwagi zgłoszone w ramach opiniowania wraz ze stanowiskiem projektodawcy zostały zamieszczone na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach opiniowania wraz ze stanowiskiem projektodawcy przedstawiają poniższe tabele.

Uwagi Rady Legislacyjnej zgłoszone w ramach I tury opiniowania wraz ze stanowiskiem projektodawcy.

Lp.	Oznaczenie przepisu, do którego zgłoszono uwagę	Uwaga	Uzasadnienie proponowanej zmiany	Stanowisko projektodawcy
1.	art. 1	W projektowanym art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim w niewłaściwy sposób został określony krąg podmiotów uprawnionych do akceptacji używania na terytorium RP obcojęzycznej dokumentacji technicznej dotyczącej sprzętu wojskowego.	W świetle literalnego brzmienia tego projektowanego przepisu, uprawnionym do postanowienia o dopuszczalności stosowania w RP obcojęzycznej dokumentacji technicznej dotyczącej sprzętu wojskowego jest „zamawiający udzielający zamówienia lub jej nabywca”. Sformułowania opisujące każdą z obu tych kategorii podmiotowych są – choć z różnych powodów – niedostatecznie poprawne. Sformułowanie „zamawiający udzielający zamówienia” jest w tym sensie niewłaściwe, że z jego treści nie wiadomo, o jakie właściwie zamówienie tutaj chodzi, tzn. co ma być przedmiotem tego zamówienia, a w szczególności czy dokumentacja techniczna dotycząca sprzętu wojskowego czy też sam sprzęt wojskowy. Jest to sytuacja odmienna niż w przypadku drugiej z wymienionych w tym projektowanym przepisie kategorii podmiotów, jaką jest „nabywca”: w tym ostatnim przypadku projektowany przepis posługuje się wyraźnie zaimkiem dzierżawczym „jej”, co oznacza, że podmiotem uprawnionym do decydowania o dopuszczalności posługiwania się obcojęzyczną dokumentacją techniczną jest nabywca dokumentacji technicznej („jej nabywca”), a nie nabywca sprzętu wojskowego (choć odmienny wniosek interpretacyjny mógłby wynikać z przepisu przejściowego art. 3 Projektu, gdzie jest wyraźnie mowa o umowach „związanych z nabyciem sprzętu wojskowego”, a nie o umowach związanych z nabyciem dokumentacji technicznej dotyczącej tego sprzętu). Co prawda kwestia rozróżnienia pomiędzy nabywcą sprzętu wojskowego a nabywcą dokumentacji nie ma zazwyczaj większego znaczenia praktycznego, gdyż są to najczęściej te same podmioty.	Uwagę uwzględniono. W projektowanym art. 11 pkt 8, wyrazy: „zamawiający udzielający zamówienia” zastąpiono wyrazami: „zamawiający udzielający zamówienia na tę dokumentację”, a wyraz „nabywca” zastąpiono wyrazem „podmiot zamierzający ją nabyć”.

			Nabywca sprzętu wojskowego jest zazwyczaj jednocześnie nabywcą dotyczącej tego sprzętu dokumentacji technicznej, gdyż obowiązek wydania nabywcy rzeczy dokumentów dotyczących tej rzeczy wynika najczęściej z umowy sprzedaży lub co najmniej z (dyspozytywnego) przepisu art. 546 § 2 Kodeksu cywilnego, zaś dokumentacja może być uznana za przynależność rzeczy w rozumieniu art. 51 Kodeksu cywilnego. Rzecz jednak w tym, że w przypadku tej kategorii podmiotowej, jaką jest „nabywca”, projektowany przepis art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim jednoznacznie rozstrzyga o tym, że uprawnionym do decydowania o dopuszczalności posługiwania się obcojęzyczną dokumentacją techniczną dotyczącą sprzętu wojskowego jest nie jakikolwiek nabywca, ale konkretnie nabywca dokumentacji technicznej, o którą w danym przypadku chodzi (i która jest sporządzona w języku powszechnie używanym w handlu międzynarodowym). Tymczasem w przypadku podmiotu określonego w tym projektowanym przepisie jako: „zamawiający udzielający zamówienia” w ogóle nie wskazano tutaj o jakiego zamawiającego oraz o jakie zamówienie w tej sytuacji konkretnie chodzi, tzn. co ma być przedmiotem tego zamówienia. Można się oczywiście z kontekstu domyślać, że projektowany przepis odnosi się do zamawiającego udzielającego zamówienia na dany sprzęt wojskowy; alternatywnie może też chodzić o zamówienie na dokumentację techniczną dotyczącą sprzętu wojskowego, aczkolwiek zazwyczaj nie dokonuje się osobnego zamówienia na nabycie samej jedynie dokumentacji technicznej. Niezależnie jednak od tego dychotomicznego dylematu w postaci: sprzęt wojskowy albo dokumentacja techniczna dotycząca sprzętu wojskowego (a który to dylemat jest w istocie pozorny), to zarzut nieprecyzyjności dotyczący tej części projektowanego przepisu, gdzie występuje zwrot: „zamawiający udzielający zamówienia”, jest o wiele bardziej poważny. Otóż ta część projektowanego art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim jest dalece nieprecyzyjna przede wszystkim dlatego, że w ogóle w żaden sposób nie kwalifikuje ona (nie precyzuje) ani	
--	--	--	---	--

			zamawiającego, ani też udzielanego zamówienia. W skrajnym przypadku może to prowadzić do tego, że zupełnie inny zamawiający będzie udzielał zamówienia na sprzęt wojskowy oraz na dotyczącą go dokumentację techniczną (z jednej strony), zaś zupełnie inny zamawiający będzie podejmował decyzję o dopuszczalności posługiwania się w RP obcojęzyczną dokumentacją techniczną dotyczącą tego sprzętu (z drugiej strony), i, co więcej, taka praktyka będzie literalnie (formalistycznie) zgodna z projektowanym art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim, choć równocześnie będzie ona w oczywisty sposób nieracjonalna, tzn. sprzeczna z ratio legis tego przepisu. Z powyższych względów Rada Legislacyjna proponuje, aby występujące w projektowanym przepisie art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim sformułowanie: „zamawiający udzielający zamówienia” zastąpić zwrotem: „zamawiający udzielający zamówienia na tę dokumentację”, w lustrzanej analogii do następującego potem w tym przepisie sformułowania: „jej nabywca”. Niezależnie od powyższego, Rada Legislacyjna wnosi o ponowne przemyślenie zasadności posługiwania się w projektowanym przepisie art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim pojęciem „nabywca” (czy też „jej nabywca”), a to z tego względu, iż pojęcie to może się okazać w praktyce zbyt wąskie. Rada Legislacyjna rozumie oczywiście genezę pojawienia się tego zwrotu w Projekcie: chodzi o to, że sprzęt wojskowy oraz dotycząca go dokumentacja techniczna są nabywane nie tylko w ramach procedur określonych w Pzp (gdzie występują pojęcia „zamawiający” oraz „zamówienie”) oraz określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (dalej: „ustawa o umowach offsetowych”) (gdzie nota bene również występują pojęcia „zamawiający” oraz „zamówienie”), ale również poza tymi procedurami, stąd też zasadne jest prima facie użycie dla tych ostatnich przypadków szerszego określenia „nabywca”. Tyle tylko, że dany podmiot uzyskuje formalnie status „nabywcy” dopiero z chwilą zawarcia umowy zobowiązującej dostawcę lub sprzedawcę do dostarczenia	
--	--	--	--	--

			wchodzącego w grę sprzętu wojskowego oraz dotyczącej go dokumentacji technicznej, podczas gdy konieczność zapoznawania się z obcojęzyczną dokumentacją techniczną dotyczącą sprzętu wojskowego, a także generalnie konieczność procedowania zakupowego w oparciu o tę obcojęzyczną dokumentację, może wystąpić już na etapie wcześniejszym, tzn. na etapie przygotowywania i przeprowadzania postępowania zakupowego. Na tym wcześniejszym etapie dany podmiot zamierzający nabyć sprzęt wojskowy oraz dotyczącą go dokumentację techniczną (dla polskich Sił Zbrojnych) nie ma jeszcze formalnie statusu „nabywcy”, a więc w świetle literalnego brzmienia projektowanego art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim nie będzie on uprawniony do podjęcia decyzji o dopuszczalności posługiwania się w RP obcojęzyczną dokumentacją techniczną dotyczącą sprzętu wojskowego. W rezultacie, do chwili nabycia danego sprzętu i dotyczącej go dokumentacji technicznej posługiwanie się obcojęzyczną dokumentacją będzie w Polsce wykluczone (inaczej jest natomiast w przypadku „zamawiającego” w rozumieniu Pzp, gdyż dany podmiot ma już efektywnie status „zamawiającego” również na etapie przygotowywania i przeprowadzania postępowania o udzielenie zamówienia, a nie dopiero po nabyciu przedmiotu zamówienia – zob. art. 7 pkt 31 Pzp). Co więcej, pojęcie „nabywcy” o tyle może budzić wątpliwości, że w przypadku prowadzenia postępowania zakupowego przez jednostkę organizacyjną lub organ państwa, którzy mają status statio fisci, z punktu widzenia polskiego prawa cywilnego nabywcą sprzętu wojskowego oraz dotyczącej go dokumentacji technicznej jest Skarb Państwa, zaś ten ostatni może być reprezentowany lub zastępowany w obrocie przez bardzo różne jednostki lub organy (zob. ustawę z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym), co również może w praktyce rodzić pewne wątpliwości odnośnie do tego, kto tak naprawdę jest w świetle projektowanego art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim uprawniony do decydowania o dopuszczalności posługiwania się obcojęzyczną dokumentacją techniczną. Być może częściowym remedium	
--	--	--	---	--

			na zasygnalizowane powyżej interpretacyjne oraz praktyczne trudności byłoby posłużenie się w projektowanym art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim sformułowaniem: „lub podmiot zamierzający ją nabyć”. W ten sposób przynajmniej będzie jasne to, że decyzja o ewentualnym skorzystaniu z wyjątku określonego w projektowanym art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim może zostać podjęta przez dany podmiot również na etapie przygotowywania i przeprowadzania postępowania zakupowego, a nie dopiero po nabyciu przez ten podmiot sprzętu wojskowego i dotyczącej go dokumentacji technicznej.	
2.	art. 2	Przepis przejściowy art. 2 Projektu jest, zdaniem Rady Legislacyjnej, obarczony kilkoma usterkami techniczno-legislacyjnymi.	a) I tak, po pierwsze, wątpliwości budzi występujące in principio tego przepisu sformułowanie: „Z uwzględnieniem warunków dopuszczenia, o których mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych”. Rada Legislacyjna rozumie oczywiście genezę i sens tego fragmentu przepisu: chodzi mianowicie o to, aby stosowanie nowego prawa (tj. art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim w brzmieniu przewidzianym w Projekcie) do postępowań wszczętych w okresie przed wejściem w życie Projektu następowało w sposób zgodny z przepisami Pzp, tzn. tylko wtedy, gdy, w myśl art. 20 ust. 3 Pzp, zamawiający wcześniej dopuścił w dokumentach zamówienia lub w ogłoszeniu o zamówieniu możliwość złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, oferty wstępnej, oferty podlegającej negocjacjom, oferty, oświadczeń lub innych dokumentów w jednym z języków powszechnie używanych w handlu międzynarodowym. Tyle tylko, że te „warunki dopuszczenia” z art. 20 ust. 3 Pzp nie są bynajmniej jedynymi, jakie należy wówczas spełnić dla uznania wchodzącej w grę praktyki za zgodną z Pzp, gdyż równie relewantne prawnie są w takiej sytuacji np. przepisy Pzp dające zamawiającemu możliwość zmiany dokumentów zamówienia lub ogłoszenia o zamówieniu (zob. np. art. 90 i art. 137 Pzp). Można sobie przecież wyobrazić sytuację, w której przed wejściem w życie Projektu zostało wszczęte postępowanie zamówieniowe na sprzęt wojskowy bez zachowania warunków określonych w art. 20 ust. 3 Pzp, ale	Uwagę uwzględniono. Jednakże na skutek realizacji uwag zgłoszonych przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii oraz Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w ramach II tury uzgodnień międzyresortowych oraz ustaleń konferencji uzgodnieniowej przepis art. 2 został wykreślony. Tym samym uwaga Rady Legislacyjnej stała się bezprzedmiotowa.

			w chwili wejścia w życie Projektu wciąż będzie jeszcze prawnie dopuszczalne (w sensie czasowym), zgodnie z przepisami Pzp, dokonanie zmiany ogłoszenia lub dokumentów zamówienia (np. SWZ) w kierunku dopuszczenia obcojęzycznej oferty lub wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, a tym samym wciąż będzie jeszcze możliwe dopuszczenie obcojęzycznej dokumentacji technicznej dotyczącej sprzętu wojskowego, zgodnie z przepisami Pzp (tzn. po dokonaniu przez zamawiającego zmiany dokumentów zamówienia lub ogłoszenia o zamówieniu, zgodnie z przepisami art. 90 lub art. 137 Pzp). Tym samym odwołanie się do konkretnych przepisów Pzp poczynione w początkowej części przepisu art. 2 Projektu jest zwyczajnie za wąskie. Ponadto wątpliwości Rady Legislacyjnej budzi samo sformułowanie: „Z uwzględnieniem warunków dopuszczenia, o których mowa w art. 20 ust. 3 [Pzp]”, gdyż sformułowanie to jest stosunkowo wieloznaczne: lepiej jest z tego punktu widzenia mówić po prostu o sytuacji, w której pewna praktyka jest dozwolona w świetle Pzp. Biorąc powyższe pod uwagę Rada Legislacyjna sugeruje zastąpienie sformułowania: „Z uwzględnieniem warunków dopuszczenia, o których mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych” zwrotem: „jeżeli jest to zgodne z przepisami ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych”, względnie zwrotem: „jeżeli nie narusza to przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych”. b) Po drugie, krytykowane wyżej sformułowanie: „Z uwzględnieniem warunków dopuszczenia, o których mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych” występuje w początkowej części przepisu art. 2 Projektu, co z literalnego punktu widzenia oznacza, że ta część przepisu ma formalnie zastosowanie do obu członków koniunkcji wymienionych w dalszej części tego przepisu, a więc zarówno do postępowań o udzielenie zamówienia w rozumieniu art. 7 pkt 36 Pzp, jak też do „do innych postępowań związanych z nabywaniem sprzętu wojskowego”. Te „inne postępowania” zakupowe są	
--	--	--	---	--

			oczywiście przeprowadzane na innych podstawach prawnych niż ustawa Pzp, a więc w stosunku do nich zastrzeżenie o konieczności uwzględniania warunków dopuszczenia, o których mowa w art. 20 ust. 3 Pzp (występujące w art. 2 Projektu in principio) jest zwyczajnie bezprzedmiotowe. Dlatego też Rada Legislacyjna proponuje zamieszczenie w art. 2 Projektu dwóch osobnych przepisów przejściowych zapisanych w odrębnych zdaniach, tak aby jedno zdanie dotyczyło wszczętych przed dniem wejścia w życie Projektu postępowań o udzielenie zamówienia w rozumieniu Pzp, drugie zaś odnosiło się do wszczętych przed dniem wejścia w życie Projektu innych postępowań związanych z nabywaniem sprzętu wojskowego. c) Po trzecie, w przepisie art. 2 Projektu występuje sformułowanie odwołujące się explicite do „postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w rozumieniu art. 7 pkt 36 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych”, co jest o tyle nieścisłe (czy też nie do końca ścisłe), gdyż w ustawie Pzp jest mowa nie o „postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego”, ale o „postępowaniu o udzielenie zamówienia” (zob. definicję legalną w art. 7 pkt 18 Pzp) oraz o „zamówieniu w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa” (zob. definicję legalną w art. 7 pkt 36 Pzp). Tym samym w przepisie art. 2 Projektu niepotrzebnie użyto w tym kontekście kwalifikatora „publicznego”, co jest niezgodne z odnośną terminologią ustawy Pzp (jest to być może kwestia drobna, ale jednak w przepisach prawa, w tym w przepisach przejściowych, warto jest być w pełni precyzyjnym). Uwzględniając wszystkie powyższe uwagi względem przepisu art. 2 Projektu Rada Legislacyjna proponuje do rozważenia następujące jego brzmienie: „Do postępowań o udzielenie zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w rozumieniu art. 7 pkt 36 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych przeprowadzanych przez podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy zmienianej w art. 1, a wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w	
--	--	--	---	--

			brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli nie narusza to przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych. Reguła przejściowa określona w zdaniu poprzednim ma również odpowiednie zastosowanie do innych postępowań związanych z nabywaniem sprzętu wojskowego przeprowadzanych przez podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy zmienianej w art. 1, a wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”.	
3.	art. 3	Względem przepisu przejściowego art. 3 Projektu można zgłosić dość podobne uwagi krytyczne jak wobec art. 2 Projektu, z zastrzeżeniem, iż art. 3 Projektu dotyczy nie postępowań zamówieniowych (tak jak art. 2 Projektu), ale już zawartych umów związanych z nabyciem sprzętu wojskowego.	I tak, sformułowanie odwołujące się do „warunków dopuszczenia, o których mowa w art. 454 i 455 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych” może sensownie odnosić się jedynie do umów w sprawach zamówień publicznych zawartych na podstawie ustawy Pzp, ale już na pewno nie „do innych umów związanych z nabyciem sprzętu wojskowego”, o których jest mowa w dalszej części przepisu art. 3 Projektu. Przepisy art. 454 i art. 455 ustawy Pzp określają bowiem przesłanki dopuszczalności zmian umów w sprawach zamówień publicznych i w oczywisty sposób nie regulują one dopuszczalności dokonywania zmian umów zawartych na innych podstawach prawnych (nawiasem mówiąc, akurat w przypadku umów w sprawach zamówień publicznych ustawa Pzp posługuje się w odniesieniu do tychże umów kwalifikatorem „publicznych”, w przeciwieństwie do pojęcia „zamówienia” oraz „postępowania o udzielenie zamówienia” – zob. dział VII ustawy Pzp). Ponownie zatem, jak w art. 2 Projektu, warto jest rozważyć zamieszczenie w art. 3 Projektu dwóch odrębnych reguł przejściowych w osobnych zdaniach. Co więcej, przesłanki dopuszczalności dokonywania zmian innych umów związanych z nabyciem sprzętu wojskowego mogą być określone w innych przepisach niż Pzp, o czym przepis art. 3 Projektu w ogóle milczy. W szczególności, takie warunki dopuszczalności zmiany umowy dostawy lub umowy offsetowej są określone w przepisach ustawy o umowach offsetowych (zob. art. 3 ust. 1-3, art. 10, art. 21, art. 34 ust. 2 powołanej ustawy) (a trzeba pamiętać, że nie tylko umowy dostawy, ale również umowy offsetowe w rozumieniu ustawy o umowach offsetowych	Uwagę uwzględniono. Jednakże na skutek realizacji uwag zgłoszonych przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii oraz Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w ramach II tury uzgodnień międzyresortowych oraz ustaleń konferencji uzgodnieniowej przepis art. 3 został wykreślony. Tym samym uwaga Rady Legislacyjnej stała się bezprzedmiotowa.

			mogą być związane z zakupem sprzętu wojskowego lub co najmniej dotyczącej go dokumentacji technicznej – zob. legalną definicję offsetu w art. 2 pkt 14 ustawy o umowach offsetowych). Powyższe tym bardziej przemawia za tym, by w odniesieniu do umów związanych z nabyciem sprzętu wojskowego zawartych nie w trybie ustawy Pzp skonstruować odrębną regułę przejściową w osobnym zdaniu w art. 3 Projektu, przy jednoczesnym zastrzeżeniu, że taka zmiana umowy nie może naruszać stosowanych przepisów odrębnych. Finalnie zatem Rada Legislacyjną poddaje pod rozwałę następującą skorygowaną wersję art. 3 Projektu: „Do umów oraz umów ramowych w sprawach zamówień publicznych w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w rozumieniu art. 7 pkt 36 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, zawartych przez podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile jest to zgodne z art. 454 i 455 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych. Reguła przejściowa określona w zdaniu poprzednim ma również odpowiednie zastosowanie do innych umów związanych z nabyciem sprzętu wojskowego, zawartych przez podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile nie sprzeciwiają się temu przepisy odrębne.”.	
4.	art. 4	Z przepisu art. 4 Projektu wydaje się wynikać błędne założenie przyjęte przez autorów Projektu, iż przepis art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim w brzmieniu przewidzianym w art. 1 Projektu będzie miał zastosowanie również do postępowań odwoławczych, o których jest mowa w dziale IX w rozdziale 2 ustawy Pzp.	Przepis art. 4 Projektu stanowi bowiem, że „Do postępowań odwoławczych, o których mowa w dziale IX w rozdziale 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.”. Taka redakcja powołanego art. 4 Projektu pozwala przypuszczać, że zdaniem autorów Projektu przepis art. 8 pkt 11 ustawy o języku polskim w brzmieniu ustalonym w art. 1 Projektu nie będzie miał co prawda zastosowania do już wszczętych przed wejściem w życie Projektu postępowań odwoławczych, o których mowa w dziale IX w rozdziale 2 Pzp, ale, na zasadzie wnioskowania a contrario, ten projektowany przepis jak najbardziej będzie miał	Uwagę uwzględniono przez wykreślenie art. 4.

			zastosowanie do postępowań odwoławczych w rozumieniu Pzp wszczętych już po wejściu w życie Projektu. Gdyby bowiem twórcy Projektu tak właśnie nie zakładali, to wówczas przepis art. 4 Projektu byłby całkowicie zbędny (skoro i tak projektowany przepis art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim w żadnym razie nie mógłby być stosowany do postępowań odwoławczych w rozumieniu Pzp) i prawdopodobnie nie byłby przez nich w ogóle przewidywany ani formułowany. Tymczasem, zdaniem Rady Legislacyjnej, założenie o możliwości oraz dopuszczalności prawnej stosowania przepisu art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim w brzmieniu przewidzianym w art. 1 Projektu do postępowań odwoławczych, o których jest mowa w dziale IX w rozdziale 2 Pzp jest całkowicie błędne. Ewentualne stosowanie projektowanego (i przyszłego) przepisu art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim do wspomnianych postępowań odwoławczych w rozumieniu Pzp byłoby sprzeczne z wyraźnie brzmiącymi i mającymi charakter <i>lex specialis</i> przepisami art. 506 Pzp, a więc z przepisami otwierającymi w dziale IX ustawy Pzp jego rozdział 2 zatytułowany „Postępowanie odwoławcze”. W tym kontekście należy przypomnieć, że zgodnie z art. 506 ust. 1 Pzp: „Postępowanie odwoławcze jest prowadzone w języku polskim.”. Z kolei art. 506 ust. 2 Pzp stanowi, że „Wszystkie dokumenty przedstawia się w języku polskim, a jeżeli zostały sporządzone w języku obcym, strona oraz uczestnik postępowania odwoławczego, który się na nie powołuje, przedstawia ich tłumaczenie na język polski. W uzasadnionych przypadkach Izba może żądać przedstawienia tłumaczenia dokumentu na język polski poświadczonego przez tłumacza przysięgłego.”. Po przyszłym wejściu w życie przepisu art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim powołane przepisy art. 506 ust. 1 i 2 ustawy Pzp będą nadal obowiązywały oraz wciąż będą musiały być stosowane i w żaden sposób nie będzie wówczas uprawnione twierdzenie, że przepisy te nie będą stosowane w postępowaniu odwoławczym wskutek zastosowania reguły kolizyjnej <i>lex specialis derogat legi generali</i>. W przekonaniu Rady Legislacyjnej, w żaden sposób nie da się traktować	
--	--	--	--	--

			przepisu art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim (w brzmieniu przewidzianym w art. 1 Projektu) jako przepisu <i>lex specialis</i> wobec przepisów art. 506 ust. 1 i 2 Pzp. Przesądzą zaś o tym następujące argumenty prawne. Po pierwsze, wszystkie przepisy o charakterze wyjątkowym zamieszczone w art. 11 ustawy o języku polskim, w tym również w przyszłości art. 11 pkt 8 tej ustawy, określają wyjątki mające bynajmniej nie generalne zastosowanie w prawie polskim, lecz są to wyjątki tylko i wyłącznie od obowiązków określonych w przepisach art. 5-10 ustawy o języku polskim. Wynika to z wyraźnego brzmienia przepisu art. 11 in principio ustawy o języku polskim, stanowiącego, iż „Przepisy art. 5–10 nie dotyczą:”, po czym następuje enumeracja kategorii sytuacji, w których przepisy art. 5-10 ustawy o języku polskim nie znajdują zastosowania. Tym samym przepisy art. 5-10 ustawy o języku polskim określają obowiązki określonych podmiotów posługiwania się w określonych kategoriach sytuacji językiem polskim, zaś przepisy art. 11 ustawy o języku polskim wprowadzają odstępstwa (wyjątki, derogacje) od tych właśnie konkretnych przepisów art. 5-10 ustawy o języku polskim, a nie od wszelkich (jakichkolwiek, dowolnych) przepisów prawa polskiego wprowadzających obowiązek posługiwania się językiem polskim. Tym samym ani obecne przepisy art. 11 ustawy o języku polskim, ani też projektowany art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim, nie mają i nie będą miały mocy uchylania (derogowania) stosowania innych przepisów prawa polskiego ustanawiających obowiązki posługiwania się językiem polskim. W rezultacie, projektowany art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim w żaden sposób nie uchyli konieczności stosowania przepisów art. 506 ust. 1 i 2 Pzp. Po drugie, z przepisów art. 5-10 ustawy o języku polskim, a w szczególności z przepisów art. 4-5 i art. 7 ust. 2 ustawy o języku polskim, wynikają obowiązki dotyczące posługiwania się językiem polskim, które w sensie swojego zakresu podmiotowego i przedmiotowego są określone ogólnie (generalnie), natomiast obowiązki określone w przepisach art. 506 ust. 1 i 2 ustawy Pzp są w sensie swojego zakresu podmiotowego i przedmiotowego określone w sposób szczegółowy, tzn. są określone bardziej	
--	--	--	--	--

			konkretnie i szczegółowo niż na gruncie art. 4- 5 i art. 7 ust. 2 ustawy o języku polskim. Już zatem z tego względu nie można traktować przepisów art. 4-5 i art. 7 ust. 2 ustawy o języku polskim jako <i>lex specialis</i> wobec przepisów art. 506 ust. 1 i 2 Pzp, gdyż sytuacja wygląda wręcz odwrotnie: to przepisy art. 506 Pzp mają charakter bardziej szczegółowy niż ogólne przepisy art. 4-5 i art. 7 ust. 2 ustawy o języku polskim, a tym samym również wyjątkowe przepisy zamieszczone w art. 11 ustawy o języku polskim nie mogą być traktowane jako reguły szczególne względem przepisów art. 506 Pzp. I tak, przykładowo, art. 4 pkt 1 i 4 ustawy o języku polskim ogólnie mówi o tym, że język polski jest językiem urzędowym konstytucyjnych organów państwa oraz instytucji powołanych do realizacji określonych zadań publicznych. Tym samym w przepisach tych wymienia się bardzo ogólną (generalną) kategorię podmiotów zobowiązanych oraz generalnie określony obowiązek, tj. obowiązek posługiwania się przez te podmioty językiem polskim jako językiem urzędowym. Z kolei przepisy art. 11 ustawy o języku polskim, w tym projektowany art. 11 pkt 8 tej ustawy, wprowadzają wyjątki od tychże obowiązków. Tymczasem przepisy art. 506 Pzp są w tym zakresie zdecydowanie bardziej konkretne i nieporównanie bardziej szczegółowe. Przepisy art. 506 Pzp dotyczą nie jakichkolwiek konstytucyjnych organów państwa oraz instytucji powołanych do realizacji określonych zadań publicznych, określonych ogólnie i generalnie (tak jak w art. 4 ustawy o języku polskim), ale dotyczą konkretnie Krajowej Izby Odwoławczej, która prowadzi postępowanie odwoławcze w rozumieniu Pzp (zob. też przepisy działu VIII rozdziału 2 Pzp). Z kolei w sensie przedmiotowym przepisy art. 506 Pzp dotyczą nie jakichkolwiek czynności urzędowych, zakreślonych ogólnie i generalnie (jak w art. 4 ustawy o języku polskim), ale dotyczą czynności postępowania odwoławczego w sprawach zamówień publicznych prowadzonego na podstawie przepisów ustawy Pzp. Nie ulega zatem wątpliwości, że przepisy art. 506 Pzp mają charakter przepisów <i>lex specialis</i> względem ogólnych przepisów art. 4-5 i art. 7 ust. 2 ustawy o języku polskim i	
--	--	--	---	--

			również projektowany przepis art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim (jako treściowo i funkcjonalnie związany z przepisami art. 5-10 ustawy o języku polskim) nie może być traktowany jako <i>lex specialis</i> względem przepisów art. 506 Pzp. W przekonaniu zatem Rady Legislacyjnej, po wejściu w życie projektowanego art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim w postępowaniach odwoławczych prowadzonych na podstawie Pzp nadal językiem urzędowym będzie w całości język polski (tak jak wymaga tego art. 506 ust. 1 Pzp), zaś strona lub uczestnik postępowania odwoławczego powołujący się na dokumentację techniczną dotyczącą sprzętu wojskowego sporządzoną w języku obcym będzie musiał przedstawić ich tłumaczenie na język polski, zaś jeżeli Krajowa Izba Odwoławcza tego zażąda – tłumaczenie to będzie musiało być poświadczane przez tłumacza przysięgłego (tak jak o tym stanowi art. 506 ust. 2 Pzp). Podobnie też nie ma żadnych prawnych argumentów ku temu, by w postępowaniu cywilnym przed sądem powszechnym prowadzonym w sprawie, w której przedłożona została dokumentacja techniczna dotycząca sprzętu wojskowego sporządzona w języku obcym, sąd nie mógł zastosować przepisu art. 256 Kodeksu postępowania cywilnego, stanowiącego, że „Sąd może zażądać, aby dokument w języku obcym był przełożony przez tłumacza przysięgłego.”. Podobnie będzie w postępowaniu karnym (zob. art. 204 § 2 Kodeksu postępowania karnego). W praktyce zatem może dochodzić do tego, że co prawda w samym postępowaniu zamówieniowym dotyczącym sprzętu wojskowego dotycząca go dokumentacja techniczna nie będzie musiała być tłumaczona na język polski, niemniej jeżeli zostanie następnie wszczęte postępowanie odwoławcze w rozumieniu Pzp (w zakresie, w jakim postępowanie zamówieniowe będzie prowadzone na podstawie Pzp) lub jeżeli dojdzie do sprawy cywilnej przed sądem powszechnym (i to wszystko jedno, w ramach jakiej procedury było lub jest prowadzone postępowanie zamówieniowe dotyczące sprzętu wojskowego), to wówczas tłumaczenie tej dokumentacji na język polski będzie już niezbędne, na warunkach określonych w art. 506 Pzp oraz w	
--	--	--	---	--

			art. 256 Kodeksu postępowania cywilnego. Z punktu widzenia zamawiających lub nabywców dokonujących zakupu sprzętu wojskowego taka sytuacja może w istocie pozbawić projektowany przepis art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim praktycznego znaczenia, zwłaszcza jeżeli chodzi o postępowania zamówieniowe prowadzone na podstawie Pzp. Dlatego też jeżeli autorzy Projektu chcą uniknąć stosowania przepisów art. 506 Pzp lub art. 256 Kodeksu postępowania cywilnego w odniesieniu do dokumentacji technicznej dotyczącej sprzętu wojskowego, to powinni oni przewidzieć w Projekcie specjalne i wyraźne reguły kolizyjne wyłączające wówczas stosowanie wspomnianych przepisów art. 506 Pzp lub art. 256 Kodeksu postępowania cywilnego.	
--	--	--	--	--

Uwagi Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych zgłoszone w ramach II tury opiniowania wraz ze stanowiskiem projektodawcy.				
Lp.	Oznaczenie przepisu, do którego zgłoszono uwagę	Uwaga	Uzasadnienie proponowanej zmiany	Stanowisko projektodawcy
1.	art. 2	Odnosząc się do art. 2 zdanie pierwsze <i>projektu ustawy o zmianie ustawy o języku polskim</i> , dalej „Projekt”, w którym zostało przewidziane stosowanie przepisów tej ustawy do postępowań o udzielenie zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w rozumieniu art. 7 pkt 36 ustawy Pzp przeprowadzanych przez podmioty, o których mowa w art.	Projekt nie dokonuje zmian w przepisach ustawy Pzp dotyczących postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w rozumieniu tej ustawy, a w szczególności nie modyfikuje wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy Pzp zasady ich prowadzenia w języku polskim oraz przewidzianych w art. 20 ust. 3 i 4 ustawy wyjątków od tej zasady. Wydaje się, że projektodawcy błędnie założyli, iż przepis art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim w brzmieniu przewidzianym w art. 1 Projektu będzie stosowany w postępowaniach o udzielenie zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w rozumieniu ustawy Pzp wskutek zastosowania reguły	Uwagę uwzględniono przez wykreślenie art. 2.

		4 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1556), wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia tej ustawy, jeżeli nie narusza to przepisów ustawy Pzp, należy zauważyć, że regulacja ta jest bezprzedmiotowa.	kolizyjnej <i>lex specialis derogat legi generali</i>. W tym kontekście należy przypomnieć, że zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy Pzp: „<i>Postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzi się w języku polskim.</i>”. Z kolei art. 20 ust. 3 ustawy Pzp stanowi, że „<i>W uzasadnionych przypadkach zamawiający może dopuścić w dokumentach zamówienia lub w ogłoszeniu o zamówieniu możliwość złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, oferty wstępnej, oferty podlegającej negocjacjom, oferty, oświadczeń lub innych dokumentów w jednym z języków powszechnie używanych w handlu międzynarodowym lub języku kraju, w którym zamówienie jest udzielane.</i>” Stosownie zaś do art. 20 ust. 4 ustawy Pzp „<i>W uzasadnionych przypadkach zamawiający może sporządzać dokumenty oraz dokonywać niektórych czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, w szczególności prowadzić negocjacje w jednym z języków powszechnie używanych w handlu międzynarodowym lub języku kraju, w którym zamówienie jest udzielane</i>”. A zatem wejście w życie ustawy, w szczególności art. 1 zmieniającego art. 11 ustawy o języku polskim poprzez dodanie pkt 8, nie ma wpływu na stosowanie przepisów ustawy Pzp do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa. Oznacza to, że przywołane wyżej przepisy art. 20 ust. 2-4 ustawy Pzp będą w takich postępowaniach obowiązywały oraz będą musiały być stosowane. Nie ma podstaw, aby przepis art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim (w brzmieniu przewidzianym w art. 1 Projektu) był traktowany jako <i>lex specialis</i> wobec przepisów art. 20 ust. 2-4 ustawy Pzp. Warto przypomnieć, iż Rada Legislacyjna w swoim stanowisku do art. 4 pierwotnej wersji Projektu zwróciła uwagę, że wszystkie przepisy o charakterze wyjątkowym zamieszczone w art. 11 ustawy o języku polskim, co odnosi się również do projektowanego art. 11 pkt 8 tej ustawy, określają wyjątki nie mające bynajmniej generalnego zastosowania w prawie polskim. Są to wyjątki tylko i wyłącznie od obowiązków określonych w przepisach art. 5-10 ustawy o języku polskim nie zaś od wszelkich (jakichkolwiek, dowolnych) przepisów prawa	
--	--	--	--	--

			polskiego wprowadzających obowiązek posługiwania się językiem polskim. W rezultacie projektowany art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim w żaden sposób nie uchyla obowiązku stosowania, w przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa, przepisu art. 20 ust. 2 ustawy Pzp oraz wyjątkowych w stosunku do niego przepisów art. 20 ust. 3 i 4 ustawy Pzp. Z przepisów art. 5-10 ustawy o języku polskim, a w szczególności z przepisów art. 5 oraz art. 7 ust. 1 i 2 ustawy o języku polskim, wynikają obowiązki dotyczące posługiwania się językiem polskim, które w sensie swojego zakresu podmiotowego i przedmiotowego są zakreślone ogólnie (generalnie), natomiast obowiązek zakreślony w art. 20 ust. 2 ustawy Pzp jest w sensie swojego zakresu podmiotowego i przedmiotowego określony w sposób szczegółowy, tzn. jest określony bardziej konkretnie i szczegółowo niż na gruncie art. 5 i art. 7 ustawy o języku polskim. Już zatem z tego względu nie można traktować przepisów art. 4 i 5 i art. 7 ustawy o języku polskim jako <i>lex specialis</i> wobec art. 20 ust. 2 ustawy Pzp oraz art. 20 ust. 3 i 4 ustawy Pzp. Jest wręcz odwrotnie: przepis art. 20 ust. 2 ustawy Pzp ma charakter bardziej szczegółowy niż ogólne przepisy art. 5 oraz art. 7 ustawy o języku polskim. Tym samym wyjątki od stosowania ogólnych przepisów ustawy o języku polskim określone w art. 11 tej ustawy nie mogą być traktowane jako reguły szczególne względem przepisów art. 20 ust. 2-4 Pzp. Projektowany art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim nie będzie miał zatem zastosowania w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego i z tego względu przewidziany w art. 2 Projektu przepis przejściowy zakładający stosowanie projektowanego art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim do postępowań o udzielenie zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w rozumieniu art. 7 pkt 36 ustawy Pzp przeprowadzanych przez podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy o języku polskim, jest bezprzedmiotowy.	
--	--	--	--	--

2.	art. 3	Odnosząc się do art. 3 zdanie pierwsze Projektu zakładającego stosowanie przepisów ustawy o języku polskim w brzmieniu przewidzianym Projektem do umów oraz umów ramowych w sprawach zamówień publicznych w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w rozumieniu art. 7 pkt 36 ustawy Pzp zawartych przez podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy o języku polskim, przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, o ile jest to zgodne z art. 454 i 455 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, należy zauważyć, że regulacja ta jest również bezprzedmiotowa.	Projekt nie dokonuje bowiem zmian w przepisach ustawy Pzp dotyczących umów oraz umów ramowych w sprawach zamówień publicznych w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa w rozumieniu tej ustawy. Ponadto dodawany Projektem przepis art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim nie ma wpływu na treść zawartych umów oraz umów ramowych w sprawach zamówień publicznych w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa, ani nie określa ich następstw prawnych. W rezultacie przepis przejściowy art. 3 Projektu zdanie pierwsze mógłby ewentualnie odnosić się jedynie do zmian w umowach w sprawie zamówienia publicznego oraz umowach ramowych. Jednak kwestię zmiany już zawartej umowy w sprawie zamówienia publicznego oraz umowy ramowej regulują przepisy art. 454 i 455 ustawy Pzp. W tym zakresie przepis przejściowy w art. 3 zdanie pierwsze przewiduje, że projektowana regulacja art. 1 znajdzie zastosowanie do umów oraz umów ramowych w sprawie zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, o ile jest to zgodne z art. 454 i 455 ustawy Pzp. Przepisy art. 11 pkt 8 ustawy o języku polskim w brzmieniu przewidzianym w art. 1 Projektu oraz art. 3 Projektu nie przewiduje więc żadnych odstępstw od ogólnego reżimu zamówień publicznych, co przemawia za skreśleniem normy kolizyjnej zawartej w art. 3 Projektu.	Uwaga uwzględniona przez wykreślenie art. 3.
----	--------	---	---	--

Projekt ustawy nie był przedmiotem opiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego na podstawie art. 3 pkt 5 ustawy z 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt ustawy nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego, dlatego nie podlega opiniowaniu przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Przedmiot projektowanej ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.